

הָהוּא צִפּוֹרָא דְקָא אַחֲדֵי בְקַדְמִיתָא, אִינוּן לָא פְּרָחֵי
 לְגַבִּייהוּ לְעֵלְמִין, וְלֹא יִכְלִין לְאַחֲדָא בְּהוּ וְאִם לֹא אוֹתָהּ הַצִּיפּוֹר
 שְׁהִיא הַמַּלְכוּת שֶׁאֲחֻזּוֹ בִּהּ יִשְׂרָאֵל בְּתַחֲלִילָה, אֲלוֹ הוּ"ק לֹא הִיוּ פּוֹרְחִים אֲלֵיהֶם לַעֲוִלָּמִים, וּבִזְוָה
 יִשְׂרָאֵל לֹא הִיוּ יְכוּלִים לֵאחֹזּוֹ בָּהֶם.

ישראל צדים וממשיכים אליהם את הציפור היא השכינה ע"י שנכנסים לבית
 הכנסת ולבית המדרש ומצפצפים בשמחה

הֵיךְ צָדִין צִידָה דְּהֵאִי צִפּוֹרָא קְדִישָׁא וְאִיךְ יִשְׂרָאֵל צָדִים וּמִמְשִׁיכִים
 אֲלֵיהֶם אֵת זֶה הַצִּיפּוֹר שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה. מִתְקַנֵּין לְקַמָּא מִיכְלָא
 יִקְיָרָא בְּחִדּוּוֹהּ, וְכָל עֲנוּגִין, וְעָאֲלִין לְבִי כְּנִשְׁתָּא וְלְבִי
 מְדַרְשָׁא, וּמִצְפִּצְפִּין לְגַבִּיהוּ בְּקַל לְחִישׁוֹ כְּדִקָּא יָאוּת אֵלָא
 הוּא ע"י שֶׁהֵם מִתְקִינִים לַפְּנִיהַ מֵאֲכָלִים חֲשׁוּבִים עִם שָׂאֵר מִינֵי תַעֲנוּגִים בְּשִׂמְחָה, דְּהֵינּוּ שֶׁהֵם
 נִכְנָסִים לְבֵית כִּנְסָת וּלְבֵית מִדְרָשׁ וּמִצְפִּצְפִּים בְּשִׂמְחָה [שְׂמָה] בְּקוֹל תּוֹרָתָם וּתְפִילָּתָם קוֹלוֹת

אור הרשב"י

תשמה יותר, מכאשר תרויה רוב כל ממון
 שבעולם, וזה מרוב כל, פי' יותר מכאשר הוא
 רב כל.

גם מדת העצבות בעצמה, היא מדה מגונה
 מאד, ובפרט הרוצה להשיג חכמה ורוח הקדש,
 ואין דבר גורם מניעת ההשגה, אפי' אם יהיה
 ראוי אליה, כמו (שיש בו) מדה של העצבות,
 והעד בזה, מש"ה ועתה קחו לי מנגן, והיה כנגן
 המנגן, (מלכים ב' ג') וכמה ראיות אחרות. גם
 מדת הכעס, מלבד מה שמונעת ההשגה לגמרי,

[שמה] ובענין זה איתא ברוח הקודש דף ח'
 עמוד ב' וז"ל: הנה צריך האדם בעת קיומו כל
 מצוה ומצוה, או בהתעסקו בתורה, או
 כשמתפלל התפלה, להיותו שמח וטוב לב, יותר
 מכאשר מרויח או מוצא אלף אלפים דינרי זהב
 וכמו שמצינו (ברכות ל' ע"ב) על החכם ההוא
 אב"י ע"ה, דהוה קאים קמיה דרבה והוא קא
 בדה טובא ואמר תפילין קא מנחנא וכו' וזהו
 פי' הפ' תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך
 בשמחה ובטוב לבב מרוב כל (דברים כ"ח), פי'

הלימוד היומי

לע"ר ר' אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל

ולחישות כראוי. וְאִי־הִי דְמַטְמָרָא תְּחֹת גְּדִפְהָא דְאִמָּא, וְזָקַפְתָּ רִישָׁא, וְחָמָאת פְּתוּרִין מִתְקַנָּן, וְצִפְצוּפִין לְגַבְהָ בְּדָקָא יָאוּת, ובזה המלכות שהיא היתה נעלמת תחת כנפי הבינה, היא זוקפת את

ראשה והיא רואה את השולחנות הערוכים והצפצופים שערכו לפני ישראל כראוי. נִפְקַת וּפְרַחַת לְגַבְיֵיהוּ כְּמָה דְאִתְמַר, וּבָהּ אֶחָדִין כָּל אִינוּן בְּנִין, ובזה היא יוצאת מתחת כנפי הבינה אל ישראל בניה, כמו שביארנו, ועי"כ

אוחזים בה ובאים אחריה כל אותם הבנים שהם הו"ק, בכדי לשכון על ישראל.

בוז"ן יש רשות להתעסק בסוד הנגלות לנו ובג"ר אין לנו רשות להתעסק בסוד

הנסתרות לה' אלוקינו

וּמִשְׁלָחִין לְהֵחֹא דְרְבִיעָא עֲלֵיהוּ וְאִזְלַת. בְּגִין דְּהָא מִן רְקִיעָא שְׂבִיעָא וּלְעִילָא, בְּמִכְסָה מִמֶּדְ

אור הרשב"י

לגמרי, ונכנסת במקומה נפש מצד הקלי"ו וז"ס משה"ה טורף נפשו באפו וגו' (איוב י"ח) כי ממש טורף נפשו הקדושה, ועושה אותה טריפה וממית אותה בעת אפו וכעסו, וכמבואר בזהר בפ' תצוה דף קפ"ב ע"ב וע"ש כמה מגזים ענין הכעס, עד שאומר, כי מאן דמשתעי עם הכועס, כאלו משתעי עם ע"ז עצמה, וע"ש, ואעפ"י שעושה האדם תקונים לנפשו ותשובה מעולה על כל עונותיו, ומצות רבות וגדולות, הכל נאבדים ממנו לגמרי, לפי שהרי אותה הנשמה הקדושה, שעשתה כל המעשים הטובים, נתחלפה בטמאה, והלכה לה, ונשארה שפחה

וכמו שמצינו על פסוק ויקצף משה על אלעזר ועל איתמר (ויקרא י') וארו"ל כל הכועס אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו וכו' האמנם יתר רעה יש לו מדבר הנז' כמו שנבאר, והנה מורי ז"ל היה מקפיד בענין הכעס, יותר מכל שאר העבירות, אפי' כשהוא כועס בשביל מצוה, ובענין משה כנו"ל, והיה נותן טעם לזה ואומר, כי הלא כל שאר העבירות אינם פוגמים אלא כל עבירה ועבירה פוגמת אבר אחד, אבל מדת הכעס פוגמת כל הנשמה כלה, ומחליף אותה לגמרי, והענין הוא, כי כאשר יתכעס האדם, הנה הנשמה הקדושה מסתלקת ממנו

הלימוד היומי

לע"נ ר' אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל

אל תדרוש ואח"כ ישראל משלחים את הבינה שרבעה על הז"ת והיא הולכת לה, והוא מאחר שמהרקיע השביעי ולמעלה, דהיינו שמהחسد שהוא ספירה שביעית מלמטה הוא סוד במכוסה ממך אל תדרוש, מאחר שאין לנו השגה בג"ר שבהם הוא סוד 'הנסתרות לה' אלהינו'. **שִׁלַּח לְיָהּ, דִּלָּא תִּיכּוּל לְאַדְבָּקָה וְעַל דָּא בְּתִיב,** (דברים כב) **שִׁלַּח תִּשְׁלַח וְגו'** ומשום כך ישראל משלחים את הבינה מאחר שהם לא יכולים להשיגה ולהידבק בה, כי על כך נאמר 'שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך', דהיינו שרק בבנים שהם זו"ן יש לנו רשות להתעסק בסוד 'והנגלות לנו ולבנינו עד עולם'.

הו"ק הנקראים מקראי קודש הם באים ע"י צפצופם של ישראל יחד עם הציפור הקדושה דמלכות הנקראת קודש

מִקְרָא קֹדֶשׁ, דָּא קְרִיאָה וְצִפְצוּפָא, דְּעִבְדִּין לְהָהוּא צִפְרָא קְדִישָׁא בְּקִדְמִיתָא ומשום כך נאמר במועדים 'מקרא

קדש', דהיינו שבהם הוא סוד המקרא והצפצוף שאנו עושים לאותה הציפור הקדושה מלכות בתחילה. **וְכִיּוֹן דְּאַחֲדִין בָּהּ שְׁאָר יוֹמִין, אֶקְרוּן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ** ומכיון שנאחזים בה שאר הימים שהם הו"ק דז"א, אז לכן גם הם נקראים מקראי קודש. **הָאֵי צִפְרָא אֶקְרִי קֹדֶשׁ, דְּכְתִיב, כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם. וּבְגִין דְּאִיהִי קֹדֶשׁ, אִיהִי קְרָאָה לְכוּלָּהּ וְאַתִּיּוֹן**

ופעם שהוא כועס נמצא כי בעל הכעס אין לו תקנה כלל, כי תמיד הוא ככלב שב על קיאו.

טמאה במקומה, וירשה את גבירתה, וצריך שיחזור פעם אחרת, לחזור ולתקן כל התקונים הראשונים שעשה בתחלה, וכן הוא בכל פעם

הלימוד היומי

לע"ר אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל

לְגִבְיָהּ כי הנה זו הציפור דמלכות נקראת קדוש בסוד 'כי קדש היא לכם', ומאחר שהיא קודש אז היא קוראת לכל הו"ק דו"א הקדושים לבוא עימה בכדי לשכון על ישראל הקדושים. **וּבְגִין כִּךְ אֶקְרוֹן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, אֵיִהִי קְרָאָה** ומשום כך נקראים הו"ק מקראי קודש מאחר שהם הוזמנו ע"י המלכות הנקראת קודש בכדי לשרות על ישראל, כי משום כך המלכות קוראת להם. **וְיִשְׂרָאֵל מְצַפֶּצֶן בְּהִדָּה, וְקִרְאָן אוֹף הֶכִי. וְעַל דָּא אֵינּוֹן אֲתִיִּין לְגִבְיָהּ, וְאַחֲדֵי בְּהוּ** ובזה ישראל מצפצפים יחד עימה וקוראים להם גם כן, ומשום כך הו"ק באים לישראל וישראל אוחזים בהם. **בְּגִין כִּךְ (ויקרא כג) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם. מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, בְּצַפְצוּפָא דְלְהוֹן, וּבְהִהוּא צִפְרָא קִדִּישָׁא קֹדֶשׁ, דְּקִרְא לֹן** ומשום כך נאמר אלה מועדי ה' וגו' דהיינו שהו"ק הנקראים מקראי קודש הם באים ע"י צפצופם של ישראל יחד עם הציפור הקדושה דמלכות הנקראת קודש שקראה להם.

רעיא מהימנא

הציפור סוד השכינה והקן שלה סוד בית המקדש ובתי כנסיות ובתי מדרשות **אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, מְלִין אֵלִין, בְּמָה סְתִימִין אֵינּוֹן, לְמָאן דִּלָּא יָדַע, וְגִלְיִין לְמָאן דִּידַע בְּהוּ** אמר הרעיא מהימנא שהנה סודות אלו הם סתומים ונעלמים מאוד למי שלא יודעם והם גלויים למי שיודעם. **וְדָאֵי הֵהוּא צִפּוּרָא אֵיִהוּ שְׂכִינְתָּא. קֵן דִּילָּהּ, דָּא**

הלימוד היומי

לע"ר ר' אברהם הכהן בן מזל טוב זצ"ל